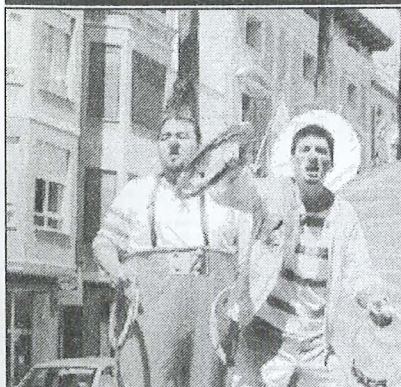

La Veu de Benicarló

SETMANARI D'INFORMACIÓ GENERAL I CULTURAL • DIVENDRES, 11 DE JULIOL DE 2003 • NUM. 392 • ANY IX • 0.75 EUROS

El centre comercial s'emporta el comerç interior benicarlando

Presentada la
programació d'oci
de la Regidoria de
Turisme

Guzmán presenta la
Biblioteca del Mar, un
projecte del PP

Continúa l'entrevista
amb Pepe Palanques

L'apertura del centre comercial lleva aflluència de gent al centre de la ciutat

La presidenta dels comerciants diu que l'efecte "ja es veia venir"

TEXT: noemiOMS

Fluix inici de temporada de rebaixes en el nucli urbà de Benicarló. Així ho afirmen els comerciants del centre històric per als vianants de la ciutat, qui adverteixen que ja s'han començat a sentir els primers efectes de l'obertura del centre comercial i d'oci Costa de Azahar.

Asseguren que els primers símptomes es van començar a apreciar dissabte passat, quan el centre es va quedar "molt tranquil" malgrat ser dissabte a la tarda i el primer fi de setmana de rebaixes. En aquest sentit, asseguren que en tractar-se d'un complex d'oci en el que també es poden trobar els cinemes i la bolera l'atractiu per al públic és major. "El del centre comercial era un efecte que ja es veia venir, estava previst" explicava Maria Luisa Martínez, presidenta de la Unió de Comerços i Serveis de Beni-

carlò, "és un centre nou, que està inaugurant per parts" no obstant això, adverteix que les conseqüències que està provocant el complex d'oci i comercial se centren sobretot en el volum de gent que atreu perquè es tracta de "la novetat" encara que descarta que estiga incidint negativament en les vendes tant com s'apunta des de determinats comerços. Martínez, adverteix a més que "és bò que la gent sàpiga que hi ha diversos establiments que no poden trobar al centre perquè no estan representats", i que "l'oferta segueix estant a Benicarló ciutat".

De la mateixa opinió, és el president de la PIME a la ciutat, Francisco Roca, qui lamentava l'escassa aflluència de ciutadans detectada durant el cap de setmana "només fent un volt el diumenge a la tarda un s'adonava que la gent estava al centre comercial" i reconeixia que "l'existència del centre per-

judicarà una mica el comerç local però és una cosa que està assumida, no és cap novetat, l'oferta actual és molt gran a Benicarló". Amb tot, Roca considera que aquesta situació ve donada per l'escàs control del tràfic en la zona per als vianants i "l'abandonament" d'aquesta. En aquest sentit, assenyalava factors com la mendicitat i la inseguretat com a aspectes que degraden el barri. Una mendicitat en la que es postren molt crítics els pro-

pietaris dels establiments que asseguruen no entendre com no es fa res per eradicar-la.

Noves campanyes

Donada la situació actual, els comerciants ja han decidit engegar noves iniciatives en previsió dels efectes que puga tenir l'obertura del centre comercial tant a curt com a llarg termini. En aquest sentit, per combatre els efectes més immediats els establiments ubicats a la ciutat estan preparant una campanya per al dia 3 d'agost on trauran "els comerços al carrer". Es calcula que participaran una trentena d'establiments, que des de les 10 del matí i fins les 10 de la nit trauran "els seus stocks al carrer, en unes paradetes per tota la zona centre dedicada als vianants".

Segons la presidenta de la Unió de Comerços i Serveis de la ciutat, Maria Luisa Martínez, la campanya està ja gairebé perfilada i només resta tancar determinats serrells, com és el tipus de col·laboració que prestarà l'Ajuntament, del que es requereix no tant suport econòmic com logístic.

Situada dins l'abocador municipal

La gossera municipal presenta un estat més que lamentable

TEXT: noemiOMS

"La gossera municipal es troba en una situació d'abandonament total" comenta indignada una ciutadana de Benicarló, Pilar Muñoz, "és infrahumà..." assegura. A Pilar, que actualment treballa a la gossera municipal de Castelló li havien explicat que l'estat de la gossera benicarlanda era una miqueta d'abandó però quan es va apropar allí, es va adonar que les referències es quedaven curtes.

Enclavada al costat de l'abocador municipal, a un dels costats de la carretera de Càlig, la construcció acull quatre gàbies i un dipòsit adjacent per als cadàvers dels animals. Tenint en compte, la seva localització i voltants no és estrany que un dels aspectes que s'aprecien amb major intensitat una vegada a les dependències, siga el fort i insuportable olor. Així mateix, la part del darrere de les gàbies es troba total-

ment envoltada d'enderrocs i escombraries mentre que en el recinte frontal de l'edifici s'acumulen els excrements dels animals que han passat al llarg del temps per allí. "Això és totalment insalubre; la neteja brilla per la seva absència, és de pena" es lamenta Pilar.

Els animals retinguts en les gàbies no poden sortir d'elles i en el cas que ho poguessen fer correrien el perill d'agafar una insolació

ja que tampoc hi ha ombra a pesar del sol de justícia que cau a la zona... Fa un parell d'anys, la Colla ecologista de Castelló es va oferir a portar palmeres crescudes per a plantar-les i que poguessen donar ombra, però des de l'ajuntament "van dir que no, que ja posarien alguna cosa, no obstant això, aquí no hi ha absolutament gens i això és vergonyós i indigne".

A aquesta situació, cal sumar-li la llunyania de les

dependències respecte a la ciutat, dificultant que en molts casos els gossos abandonats siguin duts a la gossera. A més, segons comenten els veïns del lloc constantment es veuen gossos abandonats per la zona, ja que "la gent arriba amb els seus vehicles els deixa per aquí i ni tan sols es molesta a cridar a l'Ajuntament perquè els fiquen dintre".

Precisament, diversos gossos van matar fa uns mesos una vintena d'ànecs que tenia una veïna del lloc deixant només a un amb vida. En aquest sentit, "fa dos anys ja li vaig proposar a l'alcalde que busquessin un lloc més proper al poble per a la gossera, i em va dir que ja tenien mirat un solar... però d'això ja fa dos anys i la situació segueix igual o pitjor..."

L'activitat al carrer, objectiu de l'agenda turística 2003

Els mercadets artesanals i els espectacles al carrer seran dos dels eixos fonamentals de l'agenda turística d'aquest estiu a Benicarló. Després de l'èxit que va tenir la de l'any passat, el consell municipal de turisme va voler repetir l'experiència. L'agenda s'iniciava amb un espectacle infantil a càrrec de la companyia Guinyol L'Udol en la plaça de la Constitució, unes activitats que es perllongaran fins el 20 de setembre. Entre els objectius que s'ha marcat la regidora de turisme amb la present programació destaca el d'oferir activitats a tots els públics així com promocionar les diferents places i recintes de la ciutat perquè "els visitants puguen conèixer millor Benicarló" afirma Maria Teresa Traver. Traver ressaltava entre els

punts més significatius de l'agenda, l'actuació de l'Orquestra de càmera de L'Empordà a la plaça de San Juan per al dia 12 de juliol a les 22 hores. D'altra banda, el dia 5 de juliol, es van hissar les banderes blaves de les platges del Morrongo i la Caracola. Un acte que es va conjugar amb un espectacle de flamenc gràcies a la col·laboració amb la Casa de Andalucía, focs artificials i el repartiment gratuït d'orxata de xufra en la platja del Morrongo, lloc on es va hissar una de les banderes, uns minuts abans s'havia elevat la de la Caracola. Però, sens dubte, l'agenda d'aquest any aposta forta pels actes de concentració tals com els mercadets. D'aquesta manera, el Mercat de l'Art, cobra importància dintre de la programació d'estiu. Així

doncs, el públic podrà gaudir del mateix, el dissabte 19 de juliol, 2 d'agost, 6 i 20 de setembre en la plaça de Sant Bartomeu de 19 a 24 hores. Mentre que com novetat s'aposta pel mercat artesanal que tindrà com escenari la plaça de la constitució i se celebrarà tots els dissabtes entre les 19:00 i les 24:00 hores. A més, destaca en la programació l'actuació de l'Orquestra de Càmera de l'

Empordà, competicions de lluita de fang en la platja del Morrongo, i un concert "cantant a la fresca" a càrrec de la coral polifònica benicarlanda.

En total es trauran al carrer al voltant de sis mil exemplars de l'agenda, en la qual apareixen detallats tots els actes que es van a oferir durant la temporada estival.

Torna el gust pel cinema

TEXT: noemíoms

Benicarló va recuperar el cap de setmana passat el gust pel cinema gràcies a l'obertura de les onze sales del multicine del centre comercial Costa de Flor del taronger.

Després de diversos mesos sense contar amb la gran pantalla, i havent de desplaçar-se fins Vinaròs i Amposta (Tarragona) com localitats amb cinema més properes, centenars per no dir milers de benicarlandos i de municipis del voltant es van apropar a les instal·lacions per a assistir a la inauguració de les sales.

Els multicines propietat de l'empresa Neocine tenen més de 2.100 butaques i estan equipats amb les últimes tecnologies, segons explicava el gerent de l'empresa PGP, Pedro Gimeno, qui assenyala que "les condicions de les sales estan a l'altura de les principals ciutats europees". Les sales compten amb la tecnologia de so d'alta dinàmica "Dolby digital Surround EX", la més avançada de les que es troben al mercat.

La projecció de les pel·lícules pot fer-se de forma simultània en diverses sales gràcies al sistema Interlook.

Troben el cos de Rafael Rivas

TEXT: noemíoms

La Guardia Civil va localitzar el passat cap de setmana el cos sense vida de Rafael Rivas, l'home de 77 anys que va desaparèixer a Benicarló el passat 16 de juny.

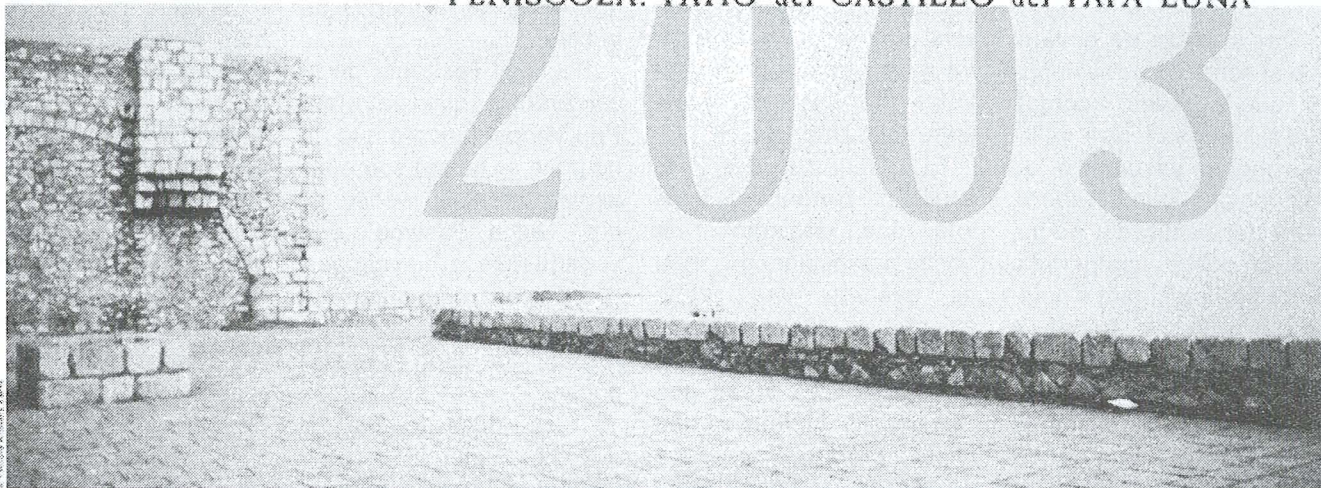
Rivas qui havia eixit de casa al migdia per anar a comprar el pa, ja no va tornar mai. L'alzheimer, que es mostrava amb les contines perdudes de memòria que patia, podria haver estat la

causa de la seua desaparició.

De fet, l'última persona que el va veure va ser un veí a la zona del Corral del Petiquillo, qui en preguntar-li on anava li va respondre que a Benicarló, quan en realitat la direcció era l'oposada.

Dissabte, un agricultor va descobrir el cos de l'ancià a l'interior d'una caseta de camp ubicada al terme municipal de Cervera i en avançat estat de descomposició.

VIII FESTIVAL INTERNACIONAL de MÚSICA
ANTIGUA & BARROCA
PEÑISCOLA. PATIO del CASTILLO del PAPA LUNA

Día 3 Piromusical. (playa norte) 24'00 horas. Pirotécnica Tomás de Benicarló •

Día 4 Concerto Italiano. Director: Rinaldo Alessandrini. Las cuatro estaciones.

Obras de Antonio Vivaldi • **Día 5 La Academia del Piacere.** Las delicias de Júpiter.

Música virtuosa francesa para viola de gamba. Obras de Vivaldi, Forqueray, Marin Marais •

Día 6 Ensemble Capella Mediterránea. Música en la catedral de Oaxaca. *Obras*

de S. Durón, A. Salazar, X. de Nebra, M. de Sumaya • **Día 7 Capella de Ministrers,**

Cor de la Generalitat Valenciana, Director: Carles Magraner. *El Llibre Vermell* • **Día 9**

Accentus Austria. Director: Thomas Wimmer. El Imperio musical del Danubio

• **Día 10 Amaryllis Consort** Director: Charles Brett. *The triumphs of Oriana.*

Madrigales ingleses en honor de la Reina Isabel I • **Día 12 The Orlando Consort.**

Food, wine and song. Música y festines en la Europa medieval y primer renacimiento.

Del 3 al 12 de agosto de 2003

Conciertos a las 22,30 Horas • Precio de las entradas: 10 Euros • Abonos 7 Conciertos: 60 Euros
Venta anticipada (a partir del 15 de julio): Oficina Municipal de Turismo de Peñíscola: Paseo Marítimo,
s/n. • Teléfonos: 964 48 93 92 y 964 48 02 08 • www.serviticket.com • Información: Instituto Valenciano
de la música • Teléfonos: 963 18 44 53 - 963 18 44 54 • Fax: 963 18 44 61 • e-mail: ivm@cult.gva.es

VENTA DE ENTRADAS
ServiCaixa
902 33 22 11
servicaixa.com

IVM
INSTITUT VALENCIÀ DE LA MÚSICA
GENERALITAT VALENCIANA
INSTITUT VALENCIÀ DE LA MÚSICA

AYUNTAMIENTO
DE PEÑISCOLA

DIPUTACIÓN
DE
CASTELLÓN

BANCAIXA
fundació Caixa Castelló

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 391.

TEXT: el lector

Que si pacte de govern, que si acord de governabilitat, que si govern acordat, que si independència política, que si assumptió de delegacions, que si repartiment del pastís del poder, que si gestió compartida. Tanta perífrasi i tant d'eufemisme i jo he trobat la paraula adequada. Vinga, que ni feta d'encàrrec haurien pogut trobar-ne una de millor. Això que han decidit fer el Pp i el Bloc no és altra cosa que un arranjamant i prou. Jo, a partir d'ara, quan em vulga referir a l'equip de govern utilitzaré aquest substantiu, o bé "arranjament municipal" (AM) o "els arranjats", que també està molt bé. Si comptem la portada i el còmic, són set els llocs on es parla de l'esdeveniment. Suposo que la propera setmana el tema estrella serà el repartiment de les compensacions econòmiques, i la seua repercussió en les arques municipals. Espero que no prenguen exemple de Peníscola, on és tan gran l'amor que els seus governants han demostrat cap al seu poble, que fins i tot han volgut experimentar la dura sensació de conviure amb els diners de tots els peníscolans, per això els vuit regidors que com-

posen l'equip de govern rebran de les arques municipal una simbòlica quantitat que a penes arriba als tretze mil euros mensuals entre tots. Una misèria.

El comunicat del Bloc explicant l'arranjament és tota una declaració de bones intencions del qual es desprén una ferma voluntat de dur a terme el seu programa electoral, sobretot en les àrees que han assolit. Ja veurem què passa, però cal donar-los un vot de confiança, com diu l'editorial, i esperar una mica. Robespierre eixe és una mica esbarrat, però tampoc no cal perdre de vista les seues opinions. Vaja col·laborador "cañero" que ha fitxat, senyora Garcia, em sembla que no en deixarà passar ni una als arranjats.

Canviem de tema. Els de la trobada solar es queixen de l'escàs públic que la va visitar. Normal. Sense anar més lluny, jo no vaig veure cap cartell al poble, i no sabia on es celebrava. A més a més, a qui se li pot acudir fer-la allà baix als voltants de l'auditori quan a Benicarló tenim una macroplaça de formigó on el sol pega de valent i no cal posar cap enginy solar per tal de fregir un ou al seu paviment. L'any que ve, han de canviar la ubicació

d'aquesta trobada i no es queixaran de la manca de públic.

He llegit l'extracte de la conferència que va oferir Pau Vericat (encara que no ho pose, jo ho sé) sobre els espais forestals mediterranis. Quina llàstima, una vegada més, m'ho vaig perdre. Espero que algun dia podré anar a tot allò interessant que es fa al nostre poble.

Totes dues cartes al director mereixen un comentari. La de la senyora que va aparcar a sota d'una obra on estaven treballant, tot i avisant-la, m'ha arribat a l'ànima. Abans els treballadors de la construcció es dedicaven a dir amoretes a les dones que passaven per allà. Ara avisen abans que no passe res. Com han canviat els temps! L'altra carta ha fet que augmente el meu empipament cap a la Renfe. Ara resulta que l'empresa que dirigeix un tal Corsini ens fot un altre tren. Jo, per la meua part, vaig a continuar el boicot a aquesta impresentable companyia que, davant la passivitat dels polítics comarcals, ens priva de millors transports i comunicacions.

Molt encertat l'article de Carles Lluch. Té tota la raó. Sense anar més lluny, l'altre dia vaig veure un jove

d'aqueixos de la samarreta d'Espanya que, a més a més, duia una bandereta al relloge com aquelles que portaven els feixistes a començament dels anys vuitanta. No content amb això, de sobte li va començar a sonar el telèfon mòbil, però la musiqueta no era l'himne del Madrid, sinó la marcha real o marcha de granaderos que no sé quin rei va instituir com a himne d'Espanya i al qual José María Pemán va posar lletra.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Calma. Tranquil·litat. Estic convençut que és una errada, per això ho porto a aquesta zona de la meua col·laboració.

Ara resulta que el poli-facètic i novençà P2 Ximo és regidor de Festes i Palles. El diccionari de la nostra llengua no arreplega l'escatològica accepció referida a l'onanisme o autoestimulació de certs òrgans del cos per tal d'obtenir una sensació agradable als sentits.

Podria haver altres motius per tal d'explicar aquesta errada. Els meus me'ls guardaré per a mi, encara que veig una claríssima relació entre allò que es diu i allò que es volia dir.

Ací, la teu publicitat.
Què esperes?

Desarticulen una banda de delinqüència organitzada

TEXT: noemioms

La Delinqüència Econòmica i Violenta del Còs Nacional de Policia de Castelló i de la Unitat de contra Drogues i Crim Organitzat de la prefectura superior de València, van detindre una banda organitzada com autors de diversos delictes de robatori amb força a les naus i empreses dels polígons industrials de Castelló i província.

La "banda", està composta de 6 persones, 5 homes i una dona, procedents dels països de l'Europa d'Aquest (Croàcia, Kosovo, Albània, etc.), i es troba perfectament organitzada i jerarquitzada a l'estil militar, pel que no es descarta que els integrants de la mateixa siguen exmembres de cossos militars o policíacs d'aquests

països.

La detenció d'aquest grup de persones té una gran transcendència, ja que els detinguts són considerats com els autors de gran part dels robatoris perpetrats darrerament. En els últims mesos s'han vingut produint detencions de grups organitzats similars a Màlaga, Barcelona i la costa Mediterrània. Les característiques orgàniques i operatives de les quals són similars a les de la "banda" detinguda a Castelló, tant pels mètodes utilitzats, com pels llocs on es cometen. Els robatoris van fer que es muntara un dispositiu especial per detindre'n els autors. El dia 20 de Juny es va detectar la presència de diversos dels detinguts a la Ciutat del Transport de Castelló, coincidint amb el robatori en una de les empreses

Festes, compte enrera

TEXT: noemioms

Dissabte passat es va presentar oficialment la nova Reina de les Festes Patronals de Benicarló, la representant de la Penya Taurina "Sol i Ombra", María Febrer Marzá, al mateix temps que es donava a conèixer la Dulcinea 2003, Sigrid Cuenca Sarcou.

L'acte també va servir per fer el lliurament del premi de concurs de fotografia que donarà color al cartell anunciador de les festes. El pri-

mer premi va ser per a Manuel Gellida, mentre que l'accèssit se'l va adjudicar Francisco Rillo.

En acabar l'acte, el president de la comissió de festes, Roberto Cornelles, va recordar que enguany hi hauran dos concerts gratuïts, el de la Cabra Mecànica y McIlan, a més va confessar que ja s'està a punt de tancar el programa de festes que continuarà més de 200 actes.

del Polígon Ronda Sud, aquests individus circulaven en un vehicle de lloguer. Dies mes tard, es va detectar la presència del mateix vehicle en el Polígon de la Ciutat del Transport, mentre anava ocupat per un sol individu.

Seguint aquesta pistes, els

agents van procedir a establir una vigilància discreta sobre els individus i les seues activitats, i una vegada verificades les sospites inicials, han detingut als integrants del grup en les localitats de Peníscola i Vinaròs.

Tolito

"El pacte de la misèria"

El sr. Guzman ha acceptat l'ofertament del sr. Mundo i s'ha conformat amb tot un clàssic per als nacionalistes: la cultura. S'ha continuat així amb una de les errades històriques del Bloc: l'ànima excessiva per obtenir aquesta regiduria que, tot i la seua importància, no és de les principals a l'hora de guanyar pes en l'àmbit de les decisions polítiques. L'obsessió per qüestions com la llengua ha portat als del Bloc a

oblidar en nombroses ocasions que la cultura també necessita diners i que els diners els distribueix el regidor d'Hisenda.

Però el cas benicarlano té afegits una sèrie de punts foscos que fan del pacte amb la dreta cavernícola un assumpte molt més greu. Per exemple, ningú ha entés encara per qué amb el PSOE s'ha exigit amb mà ferma l'alcaldia i amb el PP s'han acontentat amb

cinc regiduries de segona. A més, costa molt de comprendre el resultat d'eixe pacte que converteix al Bloc en govern i oposició al mateix temps. Sembla més una pobra explicació fruit de la mala consciència que un raonament versemblant. O per ventura ens volen fer engolir que el PP aprovarà propostes del Bloc sense exigir cap contrapartida?

Encara així, allò que sembla més incomprensi-

ble és el canvi de sentit que han provocat en la il.lusionadora tendència del vot pel canvi que buscava, desitjava i anhelava una entrada d'aire fresc i renovador per a netejar la pol.lució moral de dotze anys de la dreta a l'Ajuntament.

Després del 'pacte de la misèria' no s'ha acabat amb la contaminació i, a més, ha aconseguit tacar el vot de molts benicarlans de proprés.

Sra directora:

Servisca la present per desitjar a tots els ciutadans i concitadans unes bones vacances d'estiu i per encoratjar els nous governs municipals a treballar pel bé i futur de les nostres poblacions.

Al cas de la nostra ciutat, necessitem continuar posant èmfasi en la creació de noves zones verdes i espais lúdics, ja que una bona salut depèn del medi i entorn en el qual vivim. Amb això i una bona política de reciclatge, no serà difícil que guanyem en qualitat de vida i salut.

I si de salut n'hem de parlar, per què no ja d'una per totes, la creació d'un nou centre mèdic? ja fa temps que ens enganyen en aquest tema i és hora de preocupar-se per un dels aspectes més importants

per al nostre benestar: necessitem una bona assistència mèdica, no massificada com ara, i nous espais adaptats als nous avenços sanitaris i tecnològics.

També és necessària una bona fluïdesa de trànsit a la nostra població, i més ara a la nova zona del centre comercial, on ara per ara, això no està acabat per haver estat inaugurat tan aviat.

Continuo pensant que no s'han fet uns bons accessos i que ha sigut per culpa de les presses de l'empresa constructora-ja tenim les primeres manifestacions a peu del foc-: n'estic segur que quan estiga tot ben fet, serà el millor centre de la província i un bon referent per a altres, però massa aviat s'ha obert i moltes coses a mig fer.

Com podria ser la torre

principal, que ha estat ornada amb quatre llores de propaganda, però que no deixa de ser una imatge més que deficient, de les presses amb què s'han assolit el final de les obres. Crec que calia enderrocar l'edifici i fer-ne un de nou, encara que diuen que amb les reformes serà una altra cosa.

Clar que serà una altra cosa, però no ara que és quan s'ha inaugurat a cuita-corrent i és la primera imatge visual que apreciem els que hi acçedim.

Més trens, no cal repetir-ho més vegades; dèficit de serveis al nord de la nostra comunitat, només s'ha vist ampliat el servei de Barcelona fins a Vinaròs.

I més dedicació a cuidar de la nostra platja del Morrongo, ja que, una vegada començat l'estiu, tornem a tindre els matei-

xos problemes que l'any passat; perquè no cuidem la nostra bandera blava?

Ho dic perquè es netege ja, abans que siga tard, totes les pedres i restes que n'hi ha, per tal que els jugadors del tornei de volei-platja-que es celebrarà durant les pròximes festes patronals-no patisquen lesions de major o menor importància.

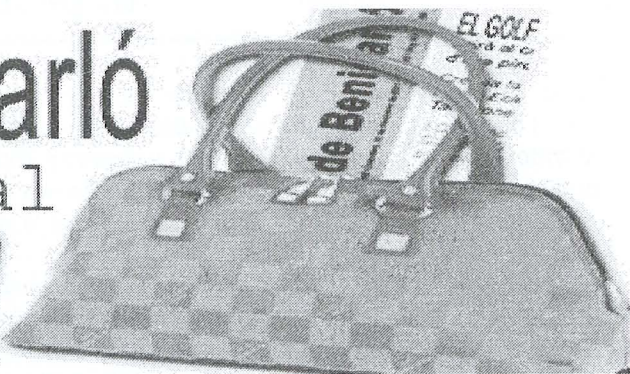
I per a la gent que viatjarà aquest estiu: poseu-vos el cinturó sempre; no utilitzeu el mòbil quan conduïu, i eviteu distraccions adequant també la velocitat a les característiques del trànsit. Com deia un anunci la vida és el millor viatge que pots fer.

JJ SALÁN RODRÍGUEZ

La Veu de Benicarló

amb l'esport local

subscriu-te !!!

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors

JOSEP BARB
VICENT BORR
NOEMÍ OMS
RAMON PARÍS,
GORI
Fotografies
i JOAN C

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

la directora

"Increïble..." Aquesta va ser l'única paraula que vas sortir de la meua boca quan em vaig assabentar del pacte PP-Bloc (Nacionalista Valencià?) a Benicarló. Ara veig que si hagués estat un poc més informat sobre les declaracions del seu president (Mayor) abans de les eleccions no m'hagués estranyat tant.

Aquest personatge, en unes declaracions al diari Levante (sento no tenir el dia en el que foren publicades) ja deixava clara la postura del Bloc: Traure vots de baix les pedres per aconseguir manar com siga, pactant en qui siga. Òbviament les seues paraules no foren aquestes, però venien a dir això. I per a qui no hi estiga d'acord, als fet em remeto. La traïció (si aquests individus coneixen la paraula traïció, encara que em temo

que ells ho anomenaran interès del partit) que el Bloc ha fet als seus votants ha estat doble, ja que no només ha pactat amb el partit més conservador que trobem avui en dia a tot el nostre País sinó amb el que, a sobre, representa el nacionalisme espanyol més ranci i més cavernós, renunciant així a tota la seua credibilitat com a partit nacionalista. I menys mal que no han tret el 5% dels vots necessaris per entrar al Parlament Valencià (barrera, la del 5%, injusta, per altra banda) que de traure'ls ja m'ensumo el seu projecte, res de trencar majories, és més recolzar totalment la del PP, a veure si ens donen alguna conselleria.

Centrant ja la nostra atenció en el que ha passat a Benicarló podem dir que el que

ha passat és totalment vergonyós i segurament és degut més a les ambicions personals que a una assenyada decisió política. Ja ho va deixar clar el senyor Guzman (Candidat del Bloc per Benicarló - Podem veure ja que ni nacionalista ni valencià): per a pactar amb les esquerres ell havia de ser alcalde, encara que la seua no era, ni molt menys, la llista més votada. Se li va negar aquest punt i, encara que el seu projecte i el del PSPV es complementaven en un 80% aproximadament, s'ha preferit pactar amb la dreta rancia i espanyolista que representa el PP. He de dir que no tot ha sigut culpa del senyor Guzman, que ja ens ha demostrat amb la seua actitud que el més important no és aconseguir defensar el projecte per el que la gent t'ha

votat, el més important és aconseguir manar, mínimament i amb l'antífesi política, si cal, però manar. La major part de la culpa la te la pròpia direcció del Bloc, que s'ha venut els vots, la confiança i l'anima als enemics del País (País Valencià, òbviament), per un parell de càrrecs a la diputació de Castelló.

Quines conclusions traiem d'aquesta actitud del Bloc? Que ha tornat a fracassar un projecte que teòricament era un projecte de País. Si a algun militant del Bloc li queda un poc de dignitat després d'açò, un consell, hi han partits de País i d'esquerres amb integritat als que es poden unir. No necessitem una nova Unió Valenciana, amb el PP hi ha prou.

Chandler

La Veu, des de 1995

CARXOFA: Ben tendreta, per a fer a la brasa, amb un rajolí d'oli per a AFANIAS. 25 anys fent la feina ben feta és un bon exemple per a tots. Tota la gent, incloses les administracions, ens hauríem de mirar en el seu treball. Enhorabona. Que continue!

PANISSOLA: Rasposa i enganxosa per els responsables de l'autobús de línia. No s'atura mai al lloc que li pertoca, això és, dins l'espai reservat que té delimitat al costat de les voreres. Sempre es fica al mig del carrer, passant de tot, i fent uns embussos monumentals. Respectem la circulació !!

SUSANNA ANGLÉS,
ERÀ, PERE BAUSA,
AS, XAVIER BURRIEL,
S, CARLES LLUCH,
JOSEP V. TAUS i GRE-
O SEGARRA
/ LLUISA GARCIA
CARLES ADELL

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS- 242-95
Imprimeix/ GRÈVOL.
PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

La Via de la Plata

Etapa 25

San Vicente de la Cabeza - Palazuelo de las Cuevas - Las Torres de Aliste - Pobladura de Aliste - Mahide - Robledo - Ungilde - Puebla de Sanabria

TEXT: tonyofibla

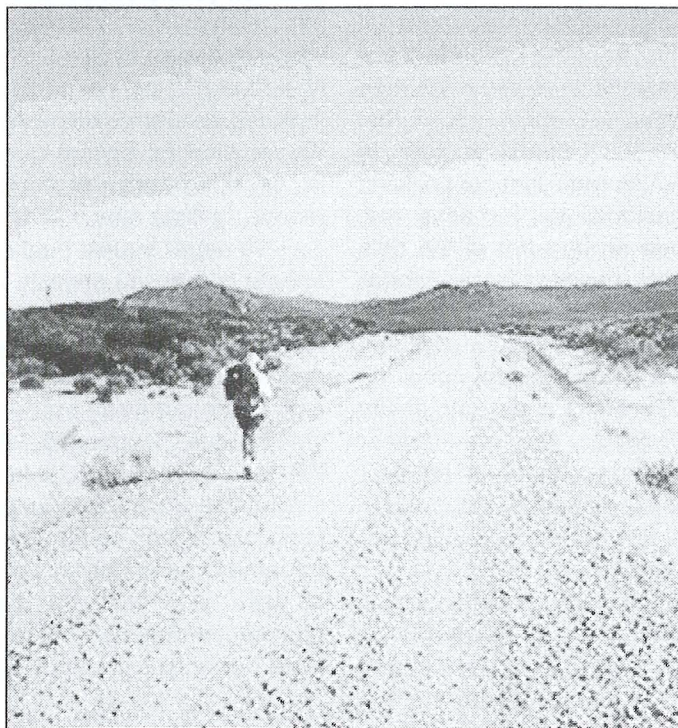
Fem 14 km per la cañada, tot carretera fins a Mahide fora d'uns pocs quilòmetres entre aquest poble i el d'abans, Pobladura. A Pobladura ja tenim el sol fora. Tots aquests pobles que hem passat segueixen la mateixa tònica que els dels dies anteriors. Zamora profunda.

Després de Mahide seguim uns 3 Km per la carretera i deixant-la agarrar, a la dreta, el cordel que ens durà a Puebla de Sanabria. El cordel és una pista sense asfaltar que també fa de carretera a Flechas. Davant nostre tenim la Sierra de la Culebra que anem a creuar pel costat del Pico Mira. A aquestes hores del dia i anant en colla no crec que es present cap llop.

Cadascú va a la d'ell, anem tots separats. Vicent, el primer, a uns 200 m jo, després Antonio i finalment Àlvar que va tocat.

En ser al desviament cap a Flechas parem a esmorzar i al poc, seguim la marxa. Ara ha canviat l'ordre en que anem però continuem caminant sols.

Quan apleguem a l'Alto del Pidornal on podem contemplar l'altra part de la serra ens reunim. Per una banda veiem la vall de l'Aliste que hem anat seguit i per l'altra la de Villardeci-

vos. Comencem a baixar i jo a cavillar i ... dic a Vicent i a Àlvar: "Encara mos falten molts de quilòmetres! Molts, eh! Així com vint-i-tants...". Les cares van canviar de color i d'expressió.

Portem ja a les costelles de 25 a 30 Km i en falten 20 o 25. Bé! Sobre el paper, m'he menjat així com 15 Km.

Deixem les Terres d'Alba i d'Aliste. Terra dura i amb antigues tradicions. Ací, el divendres sant, els homes es visten amb la mortalla amb la qual seran enterrats en morir. Pel que ens han contat la setmana santa d'ací fa temor.

Ara caminem junts

Vicent i jo per una part i Àlvar i Antonio per una altra. Aquests es queden a banyar-se a una bassa on l'aigua ha d'estar com el vidre. Vicent i jo seguim fins a Robledo on el bar està tancat. Vaig a

veure si ens el poden obrir. Són les tres i mitja i sense dinar. Al cap d'un minut estem bevent cervesa amb llimonada i menjant olives i papes. No hi ha res més. Això és el nostre dinar. Al

cap de tres quarts es presenten els companys. Fan el mateix. Després de descansar sortim cap a Ungilde i Sanabria.

Vicent primer, ja es posa nerviós i se'n va. Després, xino-xano, emprenem la marxa la resta, només ens falten 9 Km. Parlo amb Antonio i li pregunto que li ha semblat l'experiència. Em diu que a pesar de tot li ha agradat.

A les 18:30 apleguem a Puebla de Sanabria després de més de 12 hores de camí i entre 50 i 55 quilòmetres. Ens acomiadem d'Antonio a l'estació on ha anat la dona a buscar-lo i Àlvar i jo seguim cap al poble. A l'oficina d'informació trobem a Vicent, a Imma i a Lluc. Anem a rentar-nos al riu amb una aigua molt gelada i a buscar algun lloc on sopar. Ho necessitem.

"A Terres d'Alba Divendres Sant els homes es vesteixen amb la mortalla amb la qual seran enterrats"

Acabat el sopar directes a l'ajuntament a dormir. Àlvar està cansat i adolorit i jo... també. Ací tornem a aparèixer

pelegrins: quatre nosaltres i quatre o cinc més, aquests venen pel camí que marquen les guies.

Guzmán presenta la Biblioteca del Mar, un projecte anterior del PP

TEXT: redacció

FOTO: lluisa garcia

"Llegeix, és la mar de divertit" aquest és el lema amb el qual ha iniciat la marxa estiuenca un any més la biblioteca del mar de Benicarló. El servei, situat a la platja el Morrongo és una extensió de la biblioteca municipal que es troba en la plaça Sant Joan i el seu propòsit no és un altre que el d'apropar la lectura a l'oci del que es pot gaudir en la platja.

En aquest sentit, les dependències contenen amb alguns exemplars de llibres de caràcter infantil i juvenil, així com periòdics de caràcter nacional, dos internacionals, uns altres d'abastament regional i uns altres de zones determina-

des com la del nord, o d'Aragó que són els més sol·licitats. De la mateixa manera, també es poden trobar revistes de diverses temàtiques.

A part dels rotatius, els textos més sol·licitats són els de temàtica juvenil, ja que el públic infantil i juvenil constitueix el més notable

del servei de biblioteca. De fet, tenen gran èxit els còmics i les novel·les d'aventures.

La iniciativa que va començar com un servei més que completava la platja del Morrongo en la seua carrera per a la bandera blava s'ha consolidat i ha adquirit una identitat

pròpia, prova d'això són els més de 800 usuaris que utilitzen aquest servei cada mes durant l'estiu.

El balanç de la iniciativa al llarg dels últims anys ha estat tan positiu que des del consistori s'ha apuntat la possibilitat de construir unes instal·lacions fixes que permeten oferir aquest servei de forma ininterrompuda al llarg de l'any, per a la gent que viu en aquestes coordenades de la ciutat. A pesar de tot, el regidor de cultura, José Luís Guzmán ha indicat que es tracta d'una possibilitat que s'ha d'estudiar detingudament.

La biblioteca del mar està oberta de 10 del matí a una del mig dia i de cinc a vuit de la tarda.

Carles Lluch

Idees exiliades

Aquests dies estic llegint *Els fugitius*, de Xavier Benguerel, una novel·la mig reportatge que explica el camí cap a l'exili que hagueren de seguir els catalans que fugien de l'entrada de les tropes de Franco el 1939. Aquella gent se n'anava del país per les seues idees, perquè els vencedors de la guerra no anaven a acceptar la seua ideologia. Qüestió d'idees vencedores i vençudes. Sonarà estrany, però m'ha fet pen-

sar en coses més actuals.

M'explicaré. Els darrers resultats electorals m'han produït, com a mínim, dos sentiments. El primer, i ara parlo a nivell local, és sentir-me enganyat. En els darrers temps, m'havia semblat veure un descontentament entre la gent del poble, unes ganes de canvi. Era mentida: els benicarlandos han votat més del mateix. Al final, ni la plaça Constitució, ni el golf, ni els PAIs, ni el caos circulatori ni tantes coses

han influït en res.

El segon sentiment deriva del primer: em sento part d'una minoria. En l'àmbit autonòmic la derrota ha estat aclaparadora. Abans de les eleccions em permetia expressar les meues idees en converses amb gent diversa, perquè em pensava que en alguna cosa estàvem d'acord. Ara, en canvi, penso que aquell amb qui parlo, que potser em donava la raó, en realitat ha tornat a votar el PP. Em sento, realment i com

mai, minoritari.

L'any 1939 els exiliats ho eren per la força de les armes. Ara en tenen prou amb les urnes (la gent que menys creu en la democràcia en treu el màxim rendiment). Però no som nosaltres qui ens exiliem; són les nostres idees. Vivim en un exili interior, en què poques vegades trobem gent que pense com nosaltres. I les nostres idees no tenen cap lloc en el context social actual: estan en certa forma exiliades.

La Unió demana un canvi en el sistema d'ajudes de l'OCM

TEXT: noemioms

La UNIÓN de L'auradors han denunciat aquesta setmana que durant les cinc campanyes de vigència de l'última reforma de l'Organització Comuna de Mercat (OCM) de l'oli d'oliva els productors valencians han deixat d'ingressar un total de 17,5 milions d'Euros.

En aquest sentit, els agricultors consideren que l'actual sistema d'ajudes basat en una Quantitat Nacional Garantida i una ajuda a la producció "és totalment injust i discriminatori per als productors d'oli de la Comunitat Valenciana". Per això aposten per un ajuda a la superfície

(hectàrea) que tinga en compte l'olivera de baixa producció com el nostre i el d'altres moltes zones productores de l'estat espanyol.

El responsable del sector de l'oli de La Unió, Ramon Mampel, assenyala que amb l'actual sistema, "els productors de la Comunitat Valenciana es veuen contínuament agraviats sense arribar a cobrir els costos de producció en la majoria de les campanyes".

A més, critica que "els productors d'Andalusia s'hagen emportat de mitjana al voltant de 542 €/hectàrea, i els de la Comunitat Valenciana

només hagen rebut 198 €/hectàrea. "La nostra olivera, en ser de baixa producció, es veu perjudicada respecte a unes altres com l'andalusa que té uns rendiments de 6.000 quilograms d'oliva per hectàrea i, per tant, hem d'intentar canviar l'actual fórmula de les ajudes". I recordava que "no podem obviar que l'Organització Mundial del Comerç obliga a la UE a reduir en un 60% les ajudes directes a la producció, com és el cas de les ajudes a l'oli d'oliva".

D'aquesta manera, el responsable del sector de l'oli del sindicat afirmava que "s'ha d'aconseguir en primer lloc establir una

Superfície Màxima Garantida que en el cas de l'estat espanyol contempla totes les oliveres plantades abans de l'any 1998 i, per l'altra banda, fer prevaler a les explotacions familiars agràries, a més d'excloure de les ajudes a aquelles explotacions molt intensives amb uns rendiments majors de 10.000 kg/ha".

La Comunitat Valenciana posseeix una superfície plantada d'oliveres de més de 97.000 hectàrees, un 95% de les quals es troba situada

Campanya contra el melanoma

TEXT: noemioms

Una unitat de l'associació de prevenció del melanoma es va desplaçar aquesta setmana a la platja del Morrongo de Benicarló en el marc de la campanya de detecció i diagnosi de Melanoma en l'àrea de salut 01. La unitat mòbil ofería la possibilitat de realitzar una revisió de les lesions o pigues a totes aquelles persones que s'aproparen, amb l'objectiu d'assegurar que no es tracta de marques perjudicials per a la salut.

El melanoma és un tumor que ha crescut de forma important en els últims anys, no de vades s'incrementa en un 6% cada any. Es tracta d'una dolència amb una presència tremendament

important a Austràlia on ja s'estan intentant canviar els cànons de bellesa amb la finalitat de lluitar contra aquesta manifestació cancerígena.

Segons el director de salut pública de l'àrea 01, Fernando Puzo, a Espanya es calcula que en el 2002 es van

produir unes 5.000 deteccions de melanoma. Una patologia que a més no respecta edats i pot afectar tant a nens com a adults, encara que la mitjana d'edat de les persones que el sofreixen és

de 44 anys. Precisament, Puzo subratllava que en un 80% dels casos en que apareix aquest tumor, les cremades es van produir en edats primerenques, abans dels 18 anys.

Els objectius de la campanya de prevenció de melanoma són d'una banda informar i educar sobre els riscos que comporta l'exposició solar excessiva i la conveniència de realitzar un diagnòstic precoç sobre la base d'aspectes com l'asimetria de la cremada o piga,

les vores irregulars de la mateixa, l'existència de diversos tons de color i la seva mesura superior a sis mil·límetres. Així mateix, també es deuen tenir en compte els canvis de color que patisca la ferida durant l'any.

Entre els aspectes que afavoreixen l'aparició d'aquest tumor es troba la reducció de la capa d'ozó, la moda d'estar bronzejat i el mal ús de les cremes, per no esmentar l'excés en la utilització dels raigs UVA. Per aquest motiu es recomana "no exposar-se al sol entre les 12 i les 4 de la tarda, prendre el sol poc i en intervals curts i protegir-se".

LLIBRES

LA FORÇA SEDUCTORA DEL CAMÍ DE SANT JAUME

VICENT PITARCH. *De camí a Fisterra.* Tàndem edicions. València. 2003

Les publicacions del professor Vicent Pitarch, prestigiós filòleg i membre de l'Institut d'Estudis Catalans, havien girat, fins ara, sobretot al voltant de l'estudi de la llengua, amb *De camí a Fisterra* s'endinsa per primera vegada en un nou gènere, la literatura de viatges, i ens narra la seua experiència personal de dos estius en què fa el camí de Sant Jaume, seguint dues rutes diferents, la primera el camí francès que comença a Donibane - Garazi, la segona el camí aragonès a partir de Borç, el llibre li valgué guanyar el IV Premi Ulisses de narrativa a Castelló de la Plana.

El viatge comença amb dubtes sobre si serà capaç d'acabar el Camí, però el pelegrí s'endureix a mesura que aquest avança, perquè l'aventura és prodigiosa, ja

que li fa descobrir facetes ocultes de la meravella de la vida.

Al llarg del Camí va buscant indrets que ofereixen encants especials, atractius pel seu interès històric, monumental, cultural, humanístic o paisatgístic i anirà fent comentaris i interpretacions sobre la història dels llocs per on passa, arreplegant llegendes que es repeteixen a tot arreu, o estudiant l'etimologia d'algunes paraules.

El Camí apareix per a Vicent Pitarch ple d'emoció, sobretot l'emoció de la relació amb els fills, però també l'emoció davant els miracles que es contenen, que defineix com a *metàfores bellíssimes de la solidaritat*, ja que en eixir a caminar els pelegrins es constitueixen en colles d'ajuda mútua per a contribuir a que tots arribaren a Compostel·la.

També sent l'emoció davant les salutacions del veïnat d'aquelles latituds, ja que de vegades són entrançables i donen una bona injecció d'ànim al

caminant. De vegades les experiències són tant emotives que es fan difícils d'explicar, cal viure-les.

Però no tot són aspectes positius, hi ha qui s'aprofita dels pelegrins augmentant considerablement els preus. També hi ha qui es salta les regles del Camí fent molts trajectes en cotxe i aprofitant-se de la xarxa d'albergs. La ruta xacobeà presenta, així mateix, un singular mostrari de personatges, amb alguns estableix el nostre pelegrí una relació fraterna, d'altres li resulten francament molestos. També n'apareixen de ben extravagants, fins i tot, tocats d'un punt de bogeria.

L'autor s'interessa per les diferències nacionals de les terres que travessa el Camí de Sant Jaume, i expressa el seu desig de contribuir a derrocar el bastió de l'espanyolisme que ha constituït històricament la figura de Sant Jaume el Major, i pensa que cal remoure'n el solatge amb urgència com a condició perquè el Camí esdevinga

de debò un itinerari europeu de concòrdia i solidaritat i d'impuls de la interculturalitat.

Vicent Pitarch es fa seua aquella imatge del viatge com a metàfora de la vida, de llarga tradició literària. El viatge, com la vida, està farcit de sensacions abundants i intenses, la qual cosa el fa exclamar: definitivament, *el camí és el món, és la vida.*

De camí a Fisterra és un llibre del que podem traure vivències espirituals, però també coneixements històrics i filològics, o exemples d'anàlisi sociològica i antropològica, o fins i tot pot ser una guia de primera mà del Camí a Sant Jaume, però segur no ens deixarà indiferents, perquè està escrit amb el cor i l'ànima, i l'autor, amb el seu domini de l'escriptura, ens sap transmetre a la perfecció les constants emocions que hi viu.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

El Club Natació Benicarló acudeix al Trofeu José Sagreras a Xirivella i al Campionat d'Espanya a Madrid

TEXT: CN Benicarló

El passat cap de setmana dies 5 i 6 de juliol de 2003 els nedadors, benjamins de segon any i els alevins de primer, es desplaçaren a la localitat de Xirivella (Valencia) per tal de participar al XXV Trofeu "José Sagreras", campionat oficios d'Espanya de la categoria. Foren un total de vuit nedadors, quatre xics i quatre xiques, fita destacable ja que s'accedeix a aquesta competició amb marca mínima acreditada al llarg de la temporada.

Els resultats esportius han estat acceptables, accedint Genís Senen i Cristina Ferrando a les finals B de les següents

proves: 50 metres lliures i 100 metres esquena respectivament, Genís també nedà les proves de 100 metres lliures sent 17è i 100 metres braça sent 18è, Cristina nedà els 100 metres papallona sent 19a, la resta obtingueren posicions destacades i unes molt bones marques, així: Paula Saura fou:

39a als 50 metres lliures

43a als 100 metres lliures

33a als 100 metres papall.

Susana del Olmo fou:

14a als 400 metres lliures

17a als 100 metres lliures

20a als 200 metres estils

Janina Rodríguez fou:

41a als 100 metres braça

Miguel Piñana fou:

22è als 100 metres papall.

Marcos Fuente fou:

28è als 100 metres papall.

En relleus s'obtingueren els següents resultats:

14è als 4x100 estils femení

23è als 4x100 estils masc.

19è als 4x100 lliures femení

22è als 4x100 lliures masc.

D'altra banda el nedador Eloy Vinyaiza, aleví de segon any, es desplaçà a Madrid per tal de participar al Campionat d'Espanya de

la seua categoria, on nedà les següents proves: 400 metres lliures sent 11è, 200 metres lliures classificant-se per la final B i obtenint el 12è lloc i els 100 esquena quedant a les portes de la final B, sent 17è, també nedà tres relleus amb la selecció valenciana, total 6 proves al màxim nivell estatal en dos dies.

Excel·lents resultats dels atletes del Carns Ros al campionat d'Espanya i a l'Autonòmic

TEXT: B.M Carns Ros

Del 2 al 5 de juliol va tindre lloc a Madrid el "Campeonato de España de la Juventud" per seleccions autonòmiques. Del club atletisme B.M - CARNS ROS participà l'atleta Elisabet Delshorts En la prova de 300 MT obtingué medalla de plata i formant part de l'equip de relleus 4X100 junt amb les atletes Mirèia, Mar J. i Ana Torrijos aconseguiren la medalla d'or. Per seleccions la Comunitat Valenciana va quedar en segon lloc.

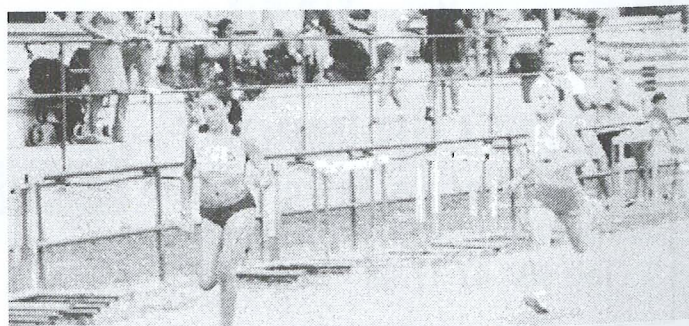
El dissabte 5 de juliol es va celebrar a Castelló el Campionat Autonòmic de Clubs. El B.M CARNS ROS

va presentar dos equips masculí i femení. L'equip femení, format per Anna Delshorts, Marta Ferreres, Laura Esbrí, Rosana Aragonés, Carla Vidal, Isabel Fabregat, Núria Ballester i Andrea Salvador quedaren en cinquena posició. Cal destacar l'actuació de Laura E. En 400MLL amb un temps d'1'02"76 mínima pel Campionat Autonòmic Absolut i en 100 T amb un temps de 16"78. Anna Delshorts que en 100MLL va fer un temps de 14"15. Carla Vidal en triple amb un salt de 9'45 mts aconseguí en R.C categoria infantil. Núria ballester en Disc amb un llançament de 29'15Mts va fer mínima pel Camp. Autonòmic Absolut.

L'equip masculí, format per, Javier Colmeiro, Adrià Badí, Fran Sastre, Jesús Gellida, Antonio Castro, Ruben Roig, Iñaki Giner i Javier de la Fuente quedaren en 9ª posició amb 99'5 punts. A destacar l'actuació de Jesús G. en 1500 amb un temps de 4'12"66, Ruben Roig en 110 MT 6è, Fran Sastre 6è en perxa, Javier C. en triple amb un salt d'11'30 mts i

Javier de la F. en Javalina amb un llançament de 35'67 mts.

També comentar que l'atleta del Club Atletisme B.M CARNS ROS després de publicat el ranking, per la federació, ha aconseguit la mínima per participar en el Campionat d'Espanya de combinades categoria Junior, a celebrar en A Coruña.

CDB

HO HA DIT PALANQUES... (i 2)

TEXT: rodolfo serrano

paco delcastillo

La passada setmana vaig deixar la conversa amb el més veterà dels periodistes locals en un punt que podríem qualificar d'àlgid. A que sí? Doncs la cosa va continuar, més o menys, com segueix.

La Veu. Les seues relacions amb les diferents juntes, sempre han estat bones?

Palanques. Sempre han estat bones, sempre han estat bones. És cert que hi ha hagut alguna ocasió... però, ja t'he dit em falla la memòria i aquestes coses estan totes oblidades.

LV. Vaja. Continuem amb la seua "llegenda negra". Tanta força tenia vosté que hi ha qui diu que amb els seus escrits va fer fora José Otero d'entrenador?

P. Això és absolutament fals. Et dic de bona veritat que no és cert, que va ser Otero qui es va posar en contra meua. Voràs, jo treballava al "Deportes" i se'm va acudir, com fan tants i tants periodistes actualment i ningú per això es posa amb ells, fer un comentari sobre les característiques tècniques de la plantilla que tenia el Benicarló en aquells moments.

A Otero això, encara no ho entenc ara, no li va caure gens bé, i va anar a per mi... però això ja és aigua passada, home. Ara m'han dit que Otero està molt dolent, pobre.

LV. En cap moment li he notat el més mínim símptoma de ressentiment, ni ara mateix que li he evocat un dels passatges més desagradables de la seua carrera periodística...

P. Si no val la pena. Me n'han fet moltes... he treballat anys i anys sense vore'h ni cinc m'han sortit enemics sense buscar-me'ls... però, en fi.

LV. Com recorda aquell partit contra el Benidorm que va suposar el tancament del camp per sis mesos?

P. Camión Vázquez li deien a l'àrbitre -i això que diu que no té memòria, si n'arriba a tindre ens diu fins i tot quin número de peu calçava- i li'n van pegar més que a una estora. Sempre s'ha dit que hi havia molts interessos amagats, no esportius, Febrer era l'alcalde i els terrenys que ocupava el camp eren de familiars seus. Es van dir moltes coses.

Però de trifulques en recordo moltes, home. Una vegada un dels germans Palau, sent José María Palau president, va saltar al camp i li va pegar una

ceba a l'àrbitre que el va deixar KO. Allò sí que va estar bo, un germà del president repartint llenya pel mig del camp.

I el dia del Tarragona. Estaven fent les rases per posar els fils del telèfon i van tirar un cotxe dins. El Nàstic tenia d'entrenador Dauder, que era molt xulo, tot siga dit; quan va arribar al camp i va vore la pantalla aquella que hi havia per a la terrassa d'estiu va dir, burlant-se'n, "ahora comprendo porque dicen que el Benicarló tiene jugadores de cine". Ja veus qui poca lliga.

LV. I això de "los leones del Maestrazgo".

P. Això ho vaig traure jo, home. Jugaven tots amb molta garra, amb molta empena, i mira, l'expressió va acabar per tenir èxit.

LV. Conte'ns com va començar amb tot això. Vosté va començar fent periodisme esportiu o ja des del principi li pegava a tot?

P. No, jo vaig començar l'any 52, quan encara festejava amb la dona, al "Levante", fent de corresponsal de tot en general. Al "Levante" em vaig estar vint-i-vuit anys, que es diuen de seguida i després, sense més solta ni volta, quan no els va convindre, em van dir que allò s'havia acabat, d'un dia per a l'altre... He escrit en molts de mitjans, en tots els que et

pugues imaginar: la "Hoja del Lunes", "Mediterráneo", "ABC", "Arriba", "El Alcázar", "El Mundo", "Marca", "Deportes", "Dicen"... i molt més. També vaig escriure molts anys duent les notícies de Benicarló al

"Correo Catalán" però va haver un veí d'ací del poble que va començar a escriure cartes dient que el nostre poble quedava fora de l'àmbit d'aquest diari i al

final, ho vaig haver de deixar estar...

I encara vaig tenir ocasió de parlar de moltes més coses amb Palanques i la seua senyora. Anita ens va contar una anècdota d'un partit que va disputar el Benicarló cap allà València: **Jugava Pichi i se'm va ocórrer cridar-lo pel seu nom per donar-li ànims. Mares, quina en vaig dir, es van passar tot el sant partit cantant-me el "Pichi, es el chulo que castiga"... Quina vesprada em van donar".**

Vaig poder també contemplar els seus arxius. Treball de manierista. Cròniques escrites a mà, retalls de premsa d'anys i anys ordenats cronològicament en carpetes, i centenars de centenars de fotografies que algú, senyors de l'Ajuntament, li hauria d'ajudar a catalogar.

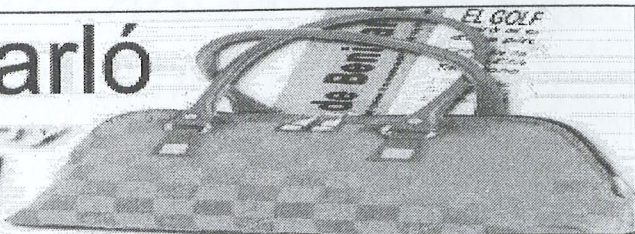
"Sent José María Palau, un dels seus germans va saltar al camp i li va pegar una ceba a l'àrbitre que el va deixar KO"

"A l'àrbitre Carrión Vázquez li van pegar més que a una estora (...) l'alcalde Febrer era el propietari dels terrenys del camp, es van dir moltes coses"

La Veu de Benicarló

un regal per a tot l'any

subscriu-te !!!

EL CÒMIC/ per Xavi Burriel
D'inauguracions

**CÒPIES DIGITALS DE FORMAT MENUT I DE DE PLÀNOLS
AMPLIACIONS I REDUCCIONS DE L'1% AL 400%
CÒPIA DES DE DISQUET, DIGITALITZACIÓ D'IMATGES**

**COPISTERIA
LLIBRERIA
PAPERERIA**

**CÒPIES COLOR
LÀSER DIGITAL**

GRÈVOL

Llibres dels IES

Sant Blai, 2 - 12580 BENICARLÓ Tel.: 964 475698